

La dolçor de l'ocell de foc

Xavier Calvet va presentar 'Firebird' divendres a l'Auditori Foto: QUIM PUIG.

El disc Firebird, el primer projecte en solitari del músic Xavier Calvet [<http://www.bcoredisc.com/bandas/xavier-calvet>] beu de les arrels americanes, d'un paisatge musical comú, el mateix que universalitza un músic de Sant Feliu de Guíxols. Xavier Calvet imprimeix gas i rock amb la banda Bullit i continua marcant territori, des d'una cara totalment oposada, quan es presenta més country amb sons que evocuen The Jayhawks, Springsteen i fins i tot Wilco. Paraules importants. Influències que s'endolceixen amb Be with you, pròpia de banda sonora per a una comèdia romàntica. Amb Bullit ja va signar Lucky , un dels himnes de la sèrie Cites, de TV3; l'aparador televisiu, és una evidència, continua essent la gran catapulta per a qualsevol artista.

Xavier Calvet la va interpretar, sol a l'escenari, en un d'aquests moments més íntims, junt amb Sorrow i Lost Highway, que va quedar fora del disc, en un concert, gairebé entre amics, en una sala, la de cambra de l' Auditori de Girona [<http://www.auditorigirona.org/>] , que "imposa", va reconèixer el músic amb certa timidesa i nerviosisme, tot i ser un cap de cartell habitual dels escenaris gironins i també de Barcelona. Estrenava Firebird [<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1339530-xavier-calvet-presenta-firebird-divendres-a-l-auditori-de-girona.html>] i ho feia amb el suport incondicional dels amics, coneguts i saludats, però seguidors tots –"Afinar és de covards", es va sentir des de les segones files quan Calvet puntejava les cordes de la guitarra–. Tot i els anys de carrera i carretera, els materials nobles de l'auditori impressionen. Lluny de cohibir-se, Xavier Calvet es va deixar anar amb banda, músics de trajectòria (Enric Pla, bateria; Vidal Soler, guitarra; Guille Caballero, teclats; Marc Clos, vibràfon i percussions, i Santi Garcia, baix.). Fins i tot va fer broma quan va comentar el moment Camela que havia protagonitzat Marc Clos.

L'essència de les composicions de Firebird és una manta de gustosa melodia pop que sobrevola per tot el disc i que va de l'efervescent –recorda palmeres i Jack Johnson– Honolulu fins a la melangiosa The Grey Lane, dedicada al baixista desaparegut de Bullit, Ferran Bonet. Però el que aconsegueix Firebird –que pren el títol de l'ésser mitològic ocell de foc– és que surti el sol en la nit més emboirada.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-02-2018 Pàgina 33

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1344245-la-dolcor-de-l-ocell-de-foc.html>